

دکتر احمد علی معاضدی

عضو هیئت علمی دانشکده علوم

با بیش از ۲۰ سال سابقه خدمت در دانشگاه (حدود ۳۲ سال)

من احمد علی معاضدی در سال ۱۳۳۴ در اهواز به دنیا آمدم. تحصیلات خود را تا مرحله دیپلم در شوشتر به پایان رساندم. در سال ۱۳۵۳ در رشته زیست شناسی مقطع کارشناسی در دانشگاه جندی شاپور اهواز امروز، قبول شدم. با ورود به دانشکده علوم بدلیل علاقمندی خودم، فوراً جذب گروه‌های سیاسی و فعال مذهبی شدم و خاطرات زیادی از مبارزات قبل از پیروزی انقلاب اسلامی دارم. البته در سال ۱۳۵۳ در رشته پزشکی در تهران (پزشکی ارتش)، نیز قبول شدم اما بعد از مشورت با عمویم مرحوم دکتر معاضدی و دوستان ایشان، از ثبت نام در پزشکی ارتش منصرف شدم با اینکه مراحل مصاحبه و معاینه و ورزش را انجام دادم و در همه مراحل قبول شده بودم. در اسفند ماه ۱۳۵۷ از دوره کارشناسی دانش آموخته شدم. دوره ما اولین گروه از دانشگاهیان بودند که در اردیبهشت ماه ۱۳۵۸ جهت طی دوره سربازی به تهران شدند. در انجا اعلام کردند که به جز رشته های پزشکی و الهیات بقیه معاف هستند و به عنوان مازاد بر احتیاج کارت معافیت به ما دادند.

از مهر ماه ۱۳۵۸ تا سال ۱۳۶۴ در آموزش و پرورش شهرستان شوشتر مشغول تدریس شدم البته در دوران تعطیلی دبیرستانها، در هیأت واگذاری زمین و دیگر نهادهای انقلابی فعالیت می کردم. در اردیبهشت سال ۱۳۵۹ طی مراسم خیلی ساده ازدواج کردم. در سال ۱۳۶۴ به عنوان کارشناس به استخدام دانشگاه شهید چمران اهواز

در امدم. پس از دریافت مدرک کارشناسی ارشد فیزیولوژی گرایش سلولی از دانشگاه تربیت مدرس تهران در سال ۱۳۶۷ با رتبه مربی در بخش زیست شناسی دانشکده علوم به خدمت خود ادامه دادم و در ۱۳۷۳ دکترای تخصصی خود را با گرایش اعصاب از دانشکده پزشکی دانشگاه تربیت مدرس به پایان رساندم.

در دوره کارشناسی از محضر استادانی چون دکتر صحت نیایی، آل محمد، فخرایی، افتخار شارودی، مقدم، اوحدی، شمسیان و در دوره کارشناسی ارشد و دکتری از استادانی مانند دکتر عباس فروتن، نادر مقصودی، افتخار حسینی، خانم ها دکتر نیر رساییان، عفت برقی، معتمدی و آقایان دکتر عشایری، مورکی، ملک پور، اردبیلی، محمد فرهادی و احمد رستمی و رضا رجبیان، محمد تقی خانی بهره بردم.

به یاد دارم جلسه دفاعیه ام به عنوان اولین دانشجوی دوره دکتری (PhD) رشته فیزیولوژی انسانی در ایران، در تالار دانشگاه تربیت مدرس با حضور هیأت داوران و مدعوین بر گزار گردید. در این جلسه به دفاع از رساله خود پرداختم و پس از سئوالات حاضران به مدت حدود دو ساعت، در اتاقی در حضور هیأت داوران و بدون حضور استاد راهنما و مشاوران مورد سئوال و جواب قرار گرفتم (دانشجویان دوره دکتری این اتاق را اتاق گاز می نامیدند)، پس از اخذ درجه عالی، یکی از استادان (که نظر مطلوبی در مورد راه اندازی دوره دکتری در ایران نداشت) به من نزدیک شد و در گوشم گفت ایا شما امروز فکر می کنید مشابه استاد راهنمایان خانم دکتر فرشته معتمدی (ایشان مدرک دکتری خود را از کشور امریکا اخذ کرده بودند) شده اید؟ به ایشان گفتم بهتر است شما این سئوال را از استادم پرسید، اما من فکر می کنم مشابه بیست سال پیش ایشان که تازه دکتری گرفته بودند؛ هستم و اضافه کردم که من تا آخر عمر خودم را شاگرد ایشان می دانم و همیشه ایشان ۲۰سال از من جلوترند. او پس از شنیدن این پاسخ، سرشان را به عنوان تایید تکان دادند و رفتند.

من در سال ۱۳۸۱ به مرتبه دانشیاری و در سال ۱۳۸۵ به مرتبه استادی رسیدم. مدیریت بخش زیست شناسی، رئیس دانشکده هنر شوستر و رئیس دانشکده علوم پایه از سمت های اجرایی است که تاکنون متصدی شدم.

در سال ۱۳۷۳ بعد از اخذ دکتری به دانشگاه شهید چمران اهواز برگشتم. در آن سال رشته فیزیولوژی گروه فقط یک مربی داشت لذا تلاش زیادی انجام شد که از نظر علمی گروه ارتقاء پیدا نماید و در همین راستا پیگیر راه اندازی دوره کارشناسی ارشد رشته علوم جانوری (گرایش فیزیولوژی جانوری و بیوسیستماتیک و تکوین) شدم چون در دوره تحصیل متوجه شدم که رشد دانشگاه در زمینه پژوهشی و آموزشی با گسترش دوره های تحصیلات تکمیلی میسر است. با توجه به کمبود کادر آموزشی در گروه زیست شناسی از دانشکده

دامپزشکی و دانشکده پزشکی کمک گرفته و با تکمیل فرم ها و موافقت استادان مرتبط و با همکاری مسئولان دانشگاه و پیگیری مستمر مجوز گرفتن دانشجو در مقطع کارشناسی ارشد از شورای گسترش وزارت علوم اخذ شد. تا کنون ۲۱ دوره دانشجو در رشته علوم جانوری گرایش فیزیولوژی جانوری گرفته شده که این امر منجر به فعال شدن فعالیت های پژوهشی و آموزشی در بخش زیست شناسی شده است.

بعد از راه اندازی موفقیت امیز دوره کارشناسی ارشد، اخذ مجوز دوره دکتری فیزیولوژی جانوری در دستور کار گروه قرار گرفت لذا با کسب موافقت اساتید برجسته دانشکده پزشکی و دانشکده دامپزشکی و تکمیل فرم های متعدد و پیگیری مستمر و مساعدت مسئولان وقت دانشگاه، خوشبختانه مجوز پذیرش دانشجو در مقطع دکتری از شورای گسترش وزارت علوم اخذ شد و تاکنون سه دوره دانشجوی دکتری فیزیولوژی جانوری پذیرفته شده اند که دوره اول فارغ التحصیل شده اند و کارهای عملی دانشجویان دوره دوم تقریباً تمام شده و تا پایان سال جاری از رساله خود دفاع خواهند کرد. در راه اندازی دوره های کارشناسی ارشد و دکتری اینجانب مسئول بوده ام. جهت تربیت دانشجو در مقطع دکتری با کیفیت قابل قبول، موفق به راه اندازی آزمایشگاه الکتروفیزیولوژی پایه شده و بساط (set up) پیشرفته ثبت تک واحدی (single cell recording) و ثبت پتانسیل میدانی (field potential) و مدل کیندلینگ صرع با تلاش زیاد و همکاری دانشجویان دوره دکتری دایر شد و در یک زمان، چهار دانشجوی دکتری قادر به انجام پروژه های پایان نامه خود در این آزمایشگاه پیشرفته میباشند.

در این آزمایشگاه بیماری هایی نظیر آلزایمر، پارکینسون، صرع، دیابت و.. مدل سازی شده و اثر داروهای مختلف با روشهای الکتروفیزیولوژی و رفتاری مورد و تلاش می شود تا داروهای جدید کشف و معرفی شود و یا تأثیر داروهای ترکیبی مورد پژوهش قرار گیرد.

البته در گروه زیست شناسی اولین دوره کارشناسی ارشد رشته علوم جانوری گرایش فیزیولوژی بود و سپس با تلاش بقیه همکاران کم کم گرایش های دیگری نیز مجوز گرفتند ولی در دوره دکتری در گروه زیست شناسی، فقط گرایش فیزیولوژی جانوری را داریم.

در مقطع کارشناسی ارشد رشته های متنوع از نظر کمی رشد زیادی داشته و توصیه می شود مسئولان از پذیرش دانشجوی کارشناسی ارشد، کاسته و به رشد کیفی بپردازند. در این زمینه لازم است تا دانشگاه مانع کارهای موازی شود. بعنوان مثال الان در رشته فیزیولوژی علاوه بر دانشکده علوم دانشکده های دامپزشکی و

تربیت بدنی دانشجوی کارشناسی ارشد میگیرند که بسیاری از دروس همپوشانی دارند و بار مالی زیادی به دانشگاه از لحاظ پرداخت حق التدریس اعمال می کند.

در سایر گرایش ها هم وضع به همین منوال است رشته های بافت شناسی . میکرب شناسی . بیوشیمی . و...سالهاست که ما کوشش می کنیم تا رشته های موازی را درهم ادغام شوند.

اینجانب بیش از ۱۰۰ مقاله علمی در مجلات داخلی و خارجی به چاپ رساندم و حدود ۱۴۲ خلاصه مقاله نیز از اینجانب در کنفرانس ها و مجامع علمی بین المللی و داخلی به چاپ رسیده است و به مدت یک سال ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۴ در مرکز تحقیقات مغز دانشگاه UBC ونکوور کشور کانادا فرصت مطالعاتی رفته ام. دو بار استاد نمونه آموزشی و چندین بار استاد نمونه پژوهشی در سطح دانشگاه شده ام.

اگر موفقیتی در مسیر پژوهشی و آموزشی بدست آمده باشد ناشی از توکل به خدا و پشتکار و تکرار، روحیه کار جمعی و خسته نشدن از نداشتن ها و تلاش مستمر جهت بدست آوردن امکانات پژوهشی از راههای مختلف بوده است و خوشبختانه تلاش ها به ثمر رسید و منتج به تربیت بیش از هفتاد نفر در مقطع کارشناسی ارشد و دکتری با کیفیت و قابل قبول شده است و نتایج بسیاری از این فعالیت ها و پژوهش ها به شکل مقاله در مجلات معتبر ISI و ISC به چاپ رسیده است.

پیام من به دانشجویان بویژه دوره های تحصیلات تکمیلی این است که رشته ای را که واقعا علاقمند هستند انتخاب نمایند تا بتوانند با شوق و انگیزه قوی راه را ادامه دهند و سختی ها و خارها و .. مانع آنها جهت رسیدن به مقصد نشود.

در بیابان گر به شوق کعبه خواهی زد قدم

سرزنش ها گر کند خار مغیلان غم مخور

خودسازی و مهیا شدن به علوم روز و تکنیک های پیشرفته را در برنامه کاری خود قرار دهند و البته فرزند زمان خود باشند و از آنچه در جامعه می گذرد بی خبر نباشند. عامل به رعایت اخلاق اسلامی باشند و همواره در هر کاری اخلاص در عمل را فراموش ننمایند.

همسرم خانم ناهید کرامت زاده است. ایشان بعد از سی سال آموزگاری در آموزش و پرورش، مهر ماه سال ۱۳۸۷ بازنشسته شدند. دارای یک پسر به نام مجتبی، که دارای کارشناسی ارشد از دانشگاه علم و صنعت ایران در

رشته مخابرات است. دو دختر به نام های فاطمه دارای مدرک کارشناسی ارشد در رشته فیزیک بنیادی از دانشگاه شهید چمران اهواز و مریم دارای کارشناسی ارشد فیزیولوژی جانوری از دانشگاه شهید چمران اهواز میباشند. هر سه فرزندان ازدواج کرده اند.